

Екологія (охорона природи)

к. б. н., доцент
кафедри біології, екології та методик їх навчання
Галаган Оксана Костянтинівна

Мета навчальної дисципліни: ознайомлення студентів з принципами природоохоронної діяльності суспільства; антропогенними порушеннями біосфери та запобіжними заходами щодо охорони навколишнього середовища; оволодіння основними методологічними засобами наукових основ організації мережі охорони природи.

Завдання дисципліни

- ознайомлення з історичними передумовами становлення і розвитку охорони природи на основі аналізу історичних етапів його розвитку; засвоєння наукових основ організації мережі природо-заповідних об'єктів; ознайомлення з найбільш цінними природними і природно-культурними об'єктами України, своєї області в процесі вивчення основних категорій охорони природи.

ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ

ПРИРОДООХОРОННІ ТЕРИТОРІЇ. Основні аспекти організації охорони природи. Заповідні території вищих рангів: біосферні заповідники, природні заповідники, національні природні парки. Заповідні території нижчих рангів: регіональні ландшафтні парки, заказники і пам'ятки природи, заповідні урочища або резервати, заповідні об'єкти штучного походження. ¶

Екологічна мережа. Національна екомережа України. Смарагдова мережа України. ¶

ОХОРОНА ДОВКІЛЛЯ. МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ. Загальні засади охорони довкілля. Проблема збереження біоти Землі. ¶

Міжнародна співпраця у сфері охорони довкілля. Екологічний рух. Нормативно-правові документи в сфері охорони довкілля. Напрями, форми і методи природоохоронного просвітництва. ¶

Біосферні заповідники

Біосферні заповідники України – це природно-заповідні території міжнародного значення, які створюються на великих територіях для певних біогеографічних регіонів. У яких охороняються всі шари біосфери і доступ до яких вкрай обмежений. Включають унікальні екосистеми і ландшафти, господарські екосистеми та землі під рекультивацію. Проводяться багаторічні порівняльно-екологічні дослідження, глобальний і державний моніторинг, міжнародна співпраця та збереження генофонду біосфери. В Україні розташовано 5 біосферних заповідників. ¶

Біосферні заповідники України ¶

№	Назва	Рік створення	Площа, га	Область
1.	«Асканія-Нова»	1898	33-307,6	Херсонська область
2.	Карпатський біосферний заповідник	1968	57-880	Закарпатська область
3.	Чорноморський біосферний заповідник	1983	109-254,8	Херсонська, Миколаївська області
4.	Дунайський біосферний заповідник	1998	50-252,9	Одеська область
5.	Чорнобильський радіаційно-екологічний біосферний заповідник	2016	226-964,7	у межах Іванківського та Поліського районів Київської області у Зоні відчуження Чорнобильської АЕС

Категорія «біосферний заповідник» вперше була введена до списку категорій природно-заповідного фонду у 1992 р., з прийняттям закону «Про природно-заповідний фонд України» і створюється Указом Президента, як аналог міжнародної категорії «біосферний резерват». ¶

Біосферні резервати – міжнародна категорія природоохоронних територій, що оголошується рішеннями ЮНЕСКО. Їх завданням є збереження унікальних та репрезентативних для біогеографічних районів Землі природних геосистем.¶

Нині в Україні створено ще 4 біосферні резервати, вже на базі національних парків. Таким чином у країні існує 5 біосферних заповідники але 8 біосферних резерватів. ¶

Перелік біосферних резерватів¶

№№	Назва	Рік створення	Площа, га	Область	Примітки
1	Асканія-Нова	1983	33,307	Херсонська область	
2	Чорноморський біосферний заповідник	1983 (1927)	109254,8	Херсонська область, Миколаївська область	
3	Карпатський біосферний заповідник	1992	57,880	Закарпатська область	
4	Дунайський біосферний заповідник	1998	50,252	Одеська область, Румунія	транскордонний
5	Східні Карпати	1998	58,587	Закарпатська область, Львівська область, Польща, Словаччина	транскордонний
6	Західне Полісся	2002	48,977	Волинська область	Шацький НПП
7	Деснянський біосферний резерват	2009	58,293	Сумська область	
8	Розточчя	2011		Львівська область	

Національні природні парки

Першим в Україні був створений Карпатський НП в масиві Чорногора в 1980 році. В 1983 році створений Шацький НП на вододілі р. Західний Буг і р. Прип'яті в районі Шацьких озер. Синевірський НП створений в західній частині Вододільних Горган в верхів'ях р. Ріки та Теремлі, де на висоті 989 метрів розташоване озеро Синевір. В період 1994-2000 рр. створені наступні природні національні парки: Ужанський в Закарпатті, Святі Гори — в долині р. Сіверського Дінця, Вижницький НП в Чернівецькій області, Азово-Сиваський НП в Херсонській області, НП «Подільські Товтри» в Хмельницькій області. ¶

У 2007 році було 17 НПП, а станом на січень 2020 рік вже 52 парки. ¶

Список національних природних парків України станом на 1 січня 2020 року ¶

№	Вигляд	Назва	Розташування	Площа, га	Дата створення
1		Азово-Сиваський	Херсонська область	1993	52154
2		Білобережжя Святослава	Миколаївська область	2009	35223
3		Білоозерський	Київська, Черкаська області	2009	7014,4
4		«Бойківщина»	Львівська область	2019	12240
5		Бузький Гард	Миколаївська область	2009	6138
6		Великий Луг	Запорізька область	2006	16756
22		Кармелокове-Поділля	Вінницька область	2009	16518
23		Карпатський	Івано-Франківська область	1980	50303
24		Кременецькі гори	Тернопільська область	2009	6951,2
25		Кремінські ліси	Луганська область	2019	7269
26		Мале Полісся	Хмельницька область	2013	8762,7
27		Мезинський	Чернігівська область	2006	31035

Національний природний парк «Мале Полісся»
Нажмите CTRL и щелкните ссылку

31		Нижньосулський	Черкаська, Полтавська області	2010	16879
32		Нобельський	Рівненська область	2019	25318, 81
33		Олешківські піски	Херсонська область	2010	8020,3 6
34		Північне Поділля	Львівська область	2010	15588
35		Подільські Товтри	Хмельницька область	1996	261316
36		Прип'ять-Стокід	Волинська область	2007	39315, 5

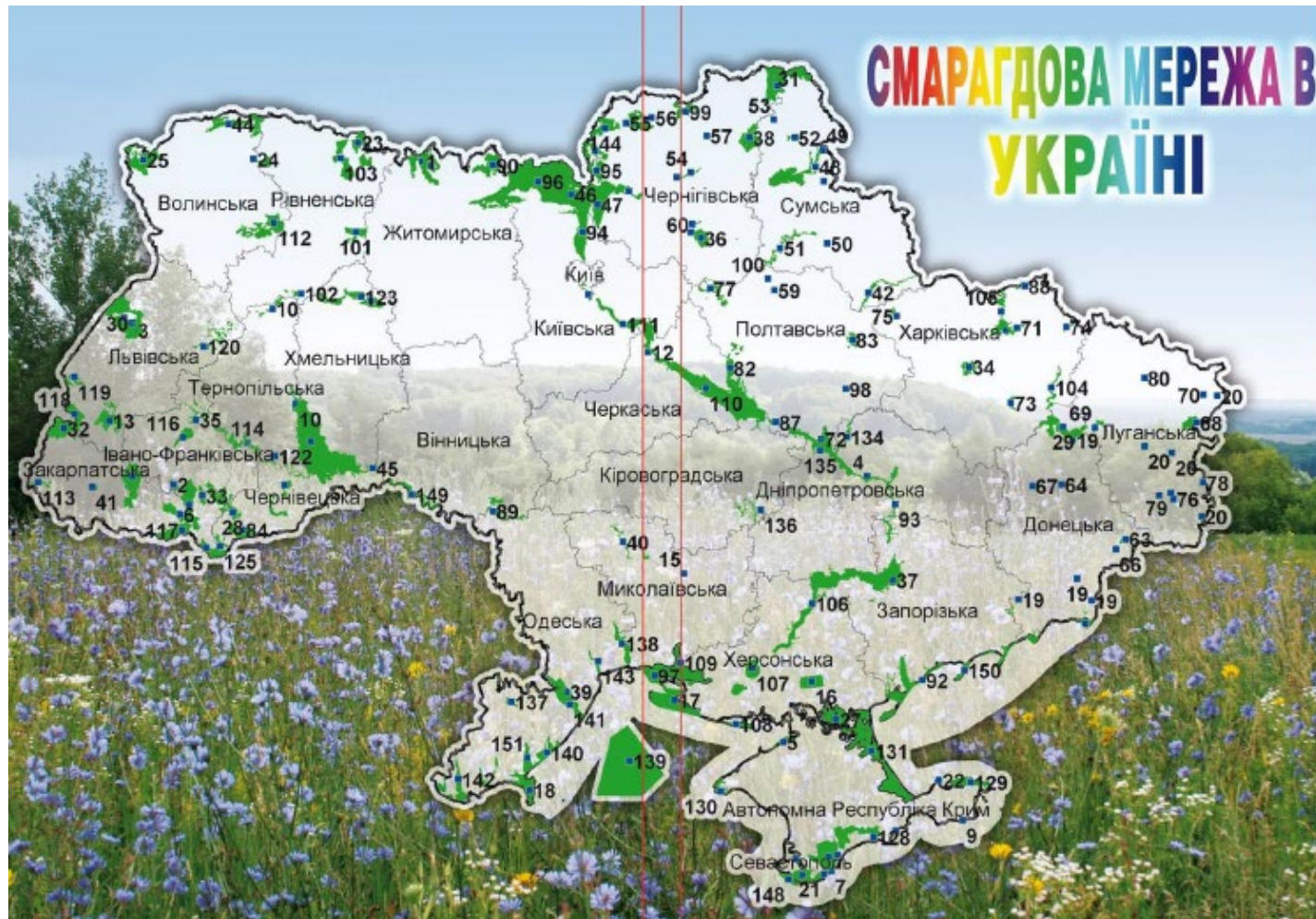
47		Цуманська пуша	Волинська область	2010	33475, 34
48		Чарівна гавань	Автономна республіка Крим	2009	6270
49		Черемоський	Чернівецька область	2009	7117,5
50		Шацький	Волинська область	1983	32515
51		Яворівський	Львівська область	1998	7079
52		Дністровський каньйон	Тернопільська область	2010	10829, 18

Разрыв страницы

Заповідні території нижчих рангів

- Серед заповідних територій нижчих рангів: заказник, регіональний ландшафтний парк, пам'ятка природи, парк-пам'ятка садово-паркового мистецтва, ботанічний сад, дендрологічний парк, зоологічний парк, заповідне урочище.
- **Резервати або заповідні урочища** – створюються на невеликих (2-1000 га) площах для охорони рідкісних реліктових та ендемічних рослинних і тваринних угруповань, а також інших унікальних екосистем і феноменів неживої природи, що мають наукове, господарське або культурно-естетичне значення. В залежності від об'єкту охорони є ботанічні, зоологічні, гідрологічні, геологічні, спелеологічні та комплексні. Регіональне значення. Така форма організації охорони територіально невеликих об'єктів існує в більшості західно- і центральноєвропейських країн.
- **Пам'ятники природи** – це невеликі території (до 2 га умовно) або окремі об'єкти живої та неживої природи. Наприклад: пам'ятні або вікові дерева і їх біогрупи, мальовничі скелі, водоспади, окремі льодовикові валуни, мінеральні джерела, джерела рік тощо. Поділяються, як і резервати. Регіональне або локальне значення.
- **Заказники природи (державні заказники)** - це тимчасові або постійні заповідні території, які організуються для охорони окремих компонентів природних екосистем і створення сприятливих умов для відновлення їх ресурсів. Звичайно заказники організуються для збільшення чисельності диких тварин у природних умовах, охорони біотопів перелітних птахів, нерестилищ, для відновлення ресурсів цінних рослин - лікарських, ефіроолійних, декоративних. Дозволяється господарське використання земель.

Екологічна мережа. Національна екомережа України. Смарагдова мережа України

Загальні засади охорони довкілля

- **Охорона довкілля** – система заходів щодо раціонального використання природних ресурсів, збереження особливо цінних та унікальних природних комплексів і забезпечення екологічної безпеки. Це сукупність державних, адміністративних, правових, економічних, політичних і суспільних заходів, спрямованих на раціональне використання, відтворення і збереження природних ресурсів землі, обмеження негативного впливу людської діяльності на навколишнє середовище.
- Включає охорону атмосферного повітря, вод суші та вод Світового океану, земель, флори і фауни, геологічного середовища.
- В Україні головними причинами, що призвели до загрозливого стану довкілля є:
 - • застаріла технологія виробництва та обладнання,
 - • висока енергомісткість та матеріаломісткість, що перевищують у два-три рази відповідні показники відповідних країн;
 - • високий рівень концентрації промислових об'єктів;
 - • несприятлива структура промислового виробництва з високою концентрацією екологічно небезпечних виробництв,
 - • відсутність належних природоохоронних систем (очисних споруд, оборотних систем водозабезпечення тощо);
 - • низький рівень експлуатації існуючих природоохоронних об'єктів;
 - • відсутність належного правового та економічного механізмів, які б стимулювали розвиток екологічно безпечних технологій та природоохоронних систем;
 - • відсутність належного контролю за охороною довкілля.

Проблема збереження біоти Землі

Біорізноманіття – це різноманітність живих організмів, багатство тваринних і рослинних видів і мікроорганізмів.¶

«Біорізноманіття – це сукупність генів, видів та екосистем в регіоні» – це визначення, яке найбільш часто використовується екологами. Біорізноманіття відображає кількість, різноманітність і мінливість живих організмів. Воно включає в себе різноманіття у рамках виду (генетичне різноманіття), між видами (видове різноманіття) і між екосистемами (різноманіття екосистем – різні способи співіснування і взаємозалежності біологічних видів, біологічні спільноти, місця проживання, екологічні процеси та зміни екосистем).¶

Загалом виділяють 3 рівні біорізноманіття.¶

Рівні біорізноманіття¶

Екосистемне¶	Генетичне¶	Видове¶	с
- біоми¶	- популяції¶	- царства¶	с
- біорегіони¶	- особини¶	- типи¶	с
- ландшафти¶	- хромосоми¶	- родини¶	с
- екосистеми¶	- гени¶	- роди¶	с
- середовища існування¶	- нуклеотиди¶	- популяції¶	с
¶	¶	- особини¶	с

Міжнародна співпраця у сфері охорони довкілля

Міжнародні правові документи в сфері охорони навколишнього природного середовища та їх статус для України

Назва документа	Дата та місце ухвалення	Депозитарій	Статус для України	
			підписання	ратифікація (приєднання)
Загальні та транскордонні питання				
<i>Конвенція Всесвітньої метеорологічної організації</i>	11 жовтня 1947- Вашингтон- (США)	Уряд США	12 квітня 1948	12 квітня 1948- (приєднання)
Конвенція про режим судноплавства на Дунаї	18 серпня 1948, з додатковими протоколами: Белград (Югославія) 29 березня 1998, Будапешт (Угорщина)		18 серпня 1948, 26 березня 1998	18 лютого 1949; Указ Президії ВР УРСР 14 травня 1999; Закон України № 664
Європейська культурна конвенція	19 грудня 1954, Париж (Франція)	Генеральний секретар Ради Європи		24 лютого 1994 як правонаступниця СРСР; Постанова ВР України № 4030-ХІІ
<i>Договір про Антарктику</i>	1 грудня 1959- Вашингтон- (США)	Уряд США		17 вересня 1992; Постанова
Протокол до Конвенції 1979 року про транскордонне забруднення повітря на великі відстані відносно подальшого скорочення викидів окислів сірки	14 червня 1994- Осло (Норвегія)	Генеральний секретар ООН		14 червня 1994, 17 грудня 1996
Протокол про важкі метали до Конвенції 1979 року про транскордонне забруднення повітря на великі відстані	24 червня 1998- Орхус (Данія)	Генеральний секретар ООН		24 червня 1998
Протокол про стійкі органічні забруднювачі до Конвенції 1979 року про транскордонне забруднення повітря на великі відстані	24 червня 1998- Орхус (Данія)	Генеральний секретар ООН		24 червня 1998
<i>Віденська конвенція про охорону озонowego шару</i>	22 березня 1985- Відень- (Австрія)	Генеральний секретар ООН		22 березня 1985, 20 травня 1986; Постанова ВР УРСР № 188
<i>Монреальський протокол про речовини, що руйнують озонний шар</i>	16 вересня 1987- Монреаль- (Канада)	Генеральний секретар ООН		18 лютого 1988, 13 вересня 1988; Постанова ВР УРСР № 269
Поправки до Монреальського протоколу про речовини, що руйнують озонний шар	29 червня 1990- Лондон- (Великобританія)	Генеральний секретар ООН		22 листопада 1996; Закон України № 545/96-ВР

Напрями, форми і методи природоохоронного просвітництва

Природоохоронні заходи можуть проводитися у вигляді агітаційної, пропагандистської та практичної роботи у таких формах:

- акції
 - конкурси
 - фестивалі
 - тижні екології
-
- виставки
 - походи
 - експедиції
 - чемпіонати

